

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 16

CHIA TAY

Vũ Thành An

Lời em nói vẫn như văng vẳng đâu đây, giờ chia tay ưu tư chết lặng hàng

cây, mắt em rồi không bao giờ có lại, tiễn người đi cả hồn ta tê tái. Giờ phương

ấy em theo bước đời cuồng quay, để lại đây âm u xám một trời mây, có khi

nào bâng khuâng ngời nhớ lại, những ngày xưa còn lang thang chốn này. Em

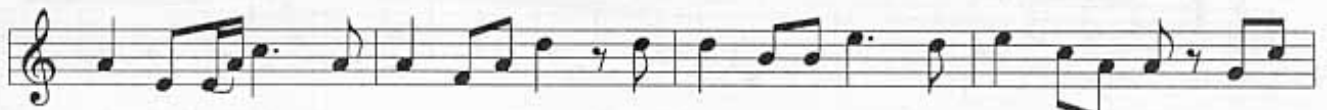
đi rồi là hết không ai để hẹn hò, em đi rồi bóp chết trong em nhiều mộng mơ, không

gian chột rạn vỡ, tương lai là hư vô, anh tan vào ngọn gió, anh ra người khù ngơ, em

đâu rồi tình hồi, em đâu rồi tình hồi. anh chui vào bóng tối, anh rơi vào chơi vơi, em

đâu là tình nữa, em đã thành xa xưa, anh đâu còn người cũ, anh muốn thành người mù để không

thấy quanh đây vẫn đậm hình em, để được quên, quên đi những kỷ niệm quen, mới chân

trình không bao giờ có được, sẽ nghìn năm là nguồn hạnh phúc thật.